

ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่อความหวังของผู้พิการ

ศรวณีย์ อันสะโก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2548

ISBN 974-502-530-5

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ศรวณีย์ อันสะโก ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัจนสุนทร)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายใจ พัวพันธ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่ 21 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2548

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาจาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2548

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร ฉายวิมล ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศน์ย์ ดร.วิระ ผังรักษ์ และ ดร.เพ็ญภา กุลนาคคัล ที่ได้ให้ความกรุณาและความอนุเคราะห์ ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอรรถิภาวะนิยม รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำการวิจัย และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปากเปล่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายใจ พัวพันธ์ ที่ได้เสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ภาควิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา และ คณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ตามหลักสูตรวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณครูใหญ่ และคณาจารย์ โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา ที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง และด้วยความเต็มใจ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่วันดี อันสะโก คุณปู่ทองสุข อันสะโก คุณย่าปารัตน์ อันสะโก และขอบขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดี ซึ่งมีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ประโยชน์และคุณค่าจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ศรวณีย์ อันสะโก

45921878: สาขาวิชา: จิตวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: ความหวัง/ ผู้พิการ/ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม/ ทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม

ศรวณีย์ อันสะโก: ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่อความหวังของผู้พิการ (THE EFFECTS OF EXISTENTIAL GROUP COUNSELING ON HOPE OF THE DISABLED) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: ระพีพันธ์ ฉายวิมล, ค.ค., สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์, Ed.D., ไพรัตน์ วงษ์นาม, ค.ค. 154 หน้า. ปี พ.ศ. 2548. ISBN 974-502-530-5

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมที่มีต่อความหวังของผู้พิการ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้พิการจากโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีคะแนนความหวังจากลำดับท้ายสุดขึ้นไปและสมัครใจเข้าร่วมทดลอง จำนวน 16 คน แบ่งกลุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบประเมินความหวัง และโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม ผู้พิการกลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง 6 สัปดาห์ รวมเป็น 12 ครั้ง ครั้งละ 60-90 นาที ส่วนผู้พิการกลุ่มควบคุมได้รับการให้คำปรึกษาวิธีปกติของทางโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา การประเมินผลแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-Measures Analysis of Variance; One between-Subjects Variable and One within-Subjects Variable) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่แบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Procedure)

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้พิการกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม มีคะแนนความหวังสูงกว่าผู้พิการกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้พิการกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม ในระยะหลังการทดลอง และติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

45921878: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY;

M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: HOPE/ THE DISABLED/ EXISTENTIALISM/ GROUP COUNSELING

SARAWANEE UNSAGO: THE EFFECTS OF EXISTENTIAL GROUP COUNSELING ON HOPE OF THE DISABLED. THESIS ADVISORS: RAPIN CHAYVIMOL, Ph.D., SURIN SUTITATHIP, Ed.D., PAIRAT WONGNAM, Ph.D. 154 P. 2005.

ISBN 974-502-530-5

The purpose of this research was to study the effects of existential group counseling on hope of the disabled. The samples consisted of sixteen disabled, randomly selected from the Redemptorist Vocational School of Disabled, who had the lowest score on the Herth Hope Scale. The instruments used were the Herth Hope Scale and the Existential group counseling program. The samples was randomly assigned as the experiment group and the control group comprising were the eight disabled in each group. The experimental group participated in existential group counseling for twelve sessions in six weeks, with two sessions for each week, each session was for sixty to ninety minutes. The control group participated in the counseling provided by the Redemptorist Vocational School of Disabled. The data collection procedure was divided into three phases: the pre-test phase, the post-test phase, and the follow up phase. Repeated Measures Anaysis of Variance; One between-Subjects Variable and One within-Subjects Variable, and the Newman-Keuls procedure were employed in the data analysis.

The result revealed that there was a statistically significant interaction at the .01 level between the methods and the duration of the experiment. Participants in the experimental group had higher on hope of the disabled than those in the control group during the post-test and the follow up phases with a statistical significance of the .01 level. Participants in the experimental group had higher on hope of the disabled during the post-test and the follow up than during the pre-test phase with a statistical significance of the .01 level. No significant difference was found on hope of the disabled during the pos-test and the follow up phase of the experiment group.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความหมายและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหวัง.....	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหวัง.....	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการ.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการ.....	25
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม.....	64
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	69
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	70
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง.....	73
การดำเนินการทดลอง.....	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการทดลอง.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	88
สมมติฐานของการวิจัย.....	88
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผล.....	89
ข้อเสนอแนะ.....	96
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก.....	109
ภาคผนวก ข.....	120
ภาคผนวก ค.....	152
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	154

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง.....	73
2 คะแนนความหวัง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของผู้พิการกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม และผู้พิการกลุ่มควบคุม.....	77
3 แสดงคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความหวัง ของผู้พิการ กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม และผู้พิการ กลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	78
4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความหวัง ระหว่างวิธีการทดลองกับ ระยะเวลาของการทดลอง.....	81
5 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง.....	83
6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง.....	83
7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล.....	84
8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลา ของผู้พิการกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษา แบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยม.....	85
9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความหวังเป็นรายคู่ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method).....	86
10 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลา ของผู้พิการกลุ่มควบคุม.....	87
11 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความหวัง.....	153

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความหวัง ของผู้พิการกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม และผู้พิการกลุ่มควบคุม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	79
2 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความหวังระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ของผู้พิการกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม และผู้พิการกลุ่มควบคุม.....	80
3 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลา ของผู้พิการกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม และผู้พิการกลุ่มควบคุมกับระยะของการทดลอง.....	82